

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmisi nedelje in prernike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé freukovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Za vseučilišče.

(Dalje.)

III.

Že zgoraj smo si usodili poudarjati v obče, da sedanja kulturna in politična stopnja slovenskega naroda popolnoma opravičuje njegovo resno težnjo po svojem samostalnem vseučilišču.

Že od nekdanj se ta rod odlikuje po bogati duševni nadarjenosti, zvezani z ljubeznijo do višjega znanstva. Učenjaki svetovne slave, kakor: Vega, Dolinar, Kopitar, Krainz, Miklosich, Zhisman, Stefan itd., so njegovi sinovi, da se ne omenja drugih, za to ali ono znanstveno stroko zaslužnih mož, mej njimi mnogo njih, ki so dičili in še dičijo stolice avstrijskih vseučilišč. O resnem znanstvenem težnju in žrtvovanju našega rodu pričajo tudi mnogi knjižnični in muzejski zakladi, ki se nahajajo baš v Ljubljani in katerih se hočemo še spominjati.

Naša književnost, osnovana pred blizu 350 leti, so ovirali verski in politični boji; a ko je naš slovenski jezik, srečno prebivši to žalostno dobo, koncem prejšnjega in začetkom tekočega stoletja našel duška, si je osvojil polagoma leposlovno polje, a kmalu prodrl tudi v razne znanstvene stroke. Posebno naše društvo „Slovenska Matica“ izdaja že XXXIV. leto strogo znanstvene spise in knjige. To, kakor tudi okolnost, da ji od dne do dne priraščajo novi društveniki, glasno priča, kako živo se Slovenci sanjajo za resno znanstveno delo. Društvo „Slov. Matica“ je v dopisovalni zvezi z 41 učenimi društvi, muzeji, akademijami, univerzami itd. ter razpolaga z bogato založeno knjižnico, ki se pridno upotreblja v znanstvene namene. Poleg tega gojijo: bogoslovne znanosti „Voditelj v bogoslovnih vedah“ (Maribor) in „Katoliški Obzorik“ (Ljubljana) pod vodstvom znanstvene „Leonove družbe“, nadalje pravoslovje „Slovenski Pravnik“ pod vodstvom društva „Pravnika“, domačo zgodovino „Izvestja muzejskega društva za Kranjsko“ in pa „Zgodovinski zbornik“, ter končno umetnost „Društvo za krščansko umetnost“.

To ne dokazuje samo čedalje večjega stremjenja Slovencev po višji in znanstveni izobrazbi v narodnem jeziku, nego tudi neovržno istino, da slovenskemu jeziku ne manjka čisto nič sposobnosti, služiti izraževanju v višjih znanstvenih sferah, predavanju na vseučilišču.

Zategadelj, kar se tiče vprašanja, ali je slovenski narod zrel in ali je njegov jezik sposoben za visokošolske dvorane, v tem oziru ne more biti nikaškega resnega prigovora. Pač pa je trdno napočil čas, da državna uprava, vsem narodom enako pravična in naklonjena, tudi glede Slovencev uveljavi tisti princip, ki je že uveljavljen za Nemce, Poljake, Čebe in deloma tudi za druge narode, princip namreč, da se tudi visokošolski pouk vrši v narodnem jeziku. Ta princip, ki je z univerz pregnallatinščino, da se je morala umakniti ljudskim, narodnim jezikom, se še dandanes slavi kakor prav poseben pospeševatelj narodne omike, in njegovo moč vidimo na krepkem razvoju ravnokar imenovanih narodnosti. Zato pa narod slovenski, če se hoče razviti, mora apelirati na visoko državno upravo, naj mu izpolni najboljše pogoje za napredovanje, namreč naj dá njegovemu jeziku ustrezajočo univerzo kakor odgojiteljico stanu, kojega edini poklic bode znanstvo gojiti in v narodu širiti.

Naj se nadalje ne prigovarja, da je slovenski narod za univerzo premajhen. Res, da ga je le blizu poldrugi milijon. Ali to v nikakem slučaju za kulturno državo, odnosno za kulturni narod odločevati ne more, zlasti če je izkazana še na druge strani nujna potreba vseučilišča in mu tudi zagotovljena razmeroma zadostna frekvenca.

Slovenski narod nima dandanes dovolj teologov, niti filozofov in medicincev, še manj pa — vsled civilno pravne reforme — juristov. Ako smemo

verjeti preračunu — in dvomiti nimamo povoda — je treba Slovincem že sedaj 1750 duhovnikov, 850 pravnikov, 280 filozofov in 350 medicincev, narodovega jezika popolnoma zmoglih. Da bi se primanjkljaj dopolnil in odslej reden prirastek dosegal, bi trebalo vsako leto dijakov in sicer teologov 227, juristov 186, filozofov 72 in medicincev 117, torej vsega vkupe 602. Dočim pa je bilo l. 1894. teologov po raznih semeniščih res nad 200, kaže statistika, da je v poletnem tečaju l. 1894. bilo slovenskih juristov na dunajskem in graškem vseučilišču le 99, filozofov le 58 in medicincev le 37. Izkušnja pa nadalje tudi uči, da se žalibog vsi slovenski visokošolci ne povrnejo v domovino, nastopit zanje pripravljene službe, nego rekli bi, da morebiti več nego polovica jih ostane za domovino izgubljenih, ker bodisi radi svoje gnotne revščine omagajo sredi studij, bodisi da se zavežejo v službe kam drugam.

Ako se torej kdaj hoče čedalje večja potrebščina pri posvetni inteligenci, poslujoči v Slovincih, normalno pokrivati, je neobhodne potreba, da se omogočijo slovenski mladini visokošolske študije v ožji njeni domovini, to je v Ljubljani. Zakaj prav nič drugega ni krivo tako pičlemu, odnosno malo uspešnemu obisku vseučilišč od strani Slovencev, kakor edino le to, da znatna njih večina nikakor ne zmore stroškov za življenje na Dunaju ali v Gradcu, da celo večkrat ne zmore niti potnih stroškov tja. To se tudi v zadnjem desetletju ni čisto nič izpremenilo, dasi se je število slovenskih abiturientov potrojilo in tudi početvorilo v primeri s prejšnjimi leti. Uverjeni smo pa, da, ko se ustanovi vseučilišče v Ljubljani, se bode sedanje število slovenskih visokošolcev, ne ustevši teologov, podvojilo in bode tudi število absolvirancev primerno, odnosno polagoma ustrezajoče faktičnim potrebam ne le slovenskega naroda, nego tudi državne uprave. Ali ni tukaj naravnost dolžnost kompetentnih faktorjev, storiti, kar je edino prikladno, da se reši najboljši duševni kapital za življenje, za domovino in državo?

Nujno potrebna pa je univerza za slovenski

LISTEK.

On!

Spisal Savéjjev.

Ah, da bi bile stale muze ob moji zibelki, — kako bi izlil svojo blaženost v drhteče strune svoje lire, — kako bi se dvignil na belih perotih najzarnejši hymnus proti Olympu!

Videl sem ga, — videl sem njega. Žarki iz mojih oči so se potapljali v čudovito veličastvo njegovo. Njegove skrivnostne besede so kapale v hrepenečo fijočo mojega srca, kakor nebeški balzam v sesušeno grlo bolnikovo...

Sedél je v kavarni. In krog njega so sedeli tihi in v svetem pričakovanju njegovi častilci in obožujoči prijatelji. Globoka sreča je sijala iz njihovih obrazov in mehak, naiven smehljaj je trepetal na njihovih ustnih...

Dá, — mi Slovenci imamo mnogo slavnih in zaslužnih mož. Posebno kar se tiče politike in literature. V politiki in literaturi smo prišli namreč že grozno daleč. Kdor tega ne verjame, naj čita časopise! Tam stoji naš napredek črno na belem... In kako smo mi fini in moderni v ustvarjanju svojih zaslužnih mož! Časih sem se čudil tej naši metodi, a zdaj jo odkritosrčno občudujem.

Emerson pripoveduje, kako so poslušalci lorda Chathama čutili, da je v govornikuga nekaj finejšo

kakor vse njegove besede. Dalje omenja o nekaterih slavnih ljudeh, da njihova dela niso v nikakem razmerju z njihovo slavo. Emerson razlaga to stvar jako imenitno.

„Največji del njihove sile je bil latenten.“ — „prihranjena sila, ki deluje neposredno s svojo prisotnostjo in ne potrebuje sredstev.“ —

In pomislite na Mallarméja; prav te dni so govorili o njem. Kakšno občudovanje! Kakšna slava! In vendar je napisal malo več kot nič. Nekateri ljudje se norčujejo iz tega „nezaslužnega“ občudovanja; zahtevajo namreč, da bi dokumentiral človek vsak atom svoje sile. To je nazadnjaško in ne odgovarja modernim nazorom.

V tej stvari stojimo mi Slovenci že od nekdanj na čelu vseh izobraženih narodov. Ne brigamo se za dokumente. Nam zadostuje „latentna sila“. Tudi ponesrečeni dokumenti nas ne vznemirjajo. Kogar smo napravili zaslužnim, ostane zaslužen, pa če bi govoril ali pisal največje neumnosti... Sploh je treba dobro premisliti, kaj je takozvana neumnost. Objektiven pojem nikakor ni. Temu ali onemu se zdi časih neumnost najprijetnejši izraz „latentne sile“; a narod, ki je v svoji skupnosti pameten, dvigne včasih tisto „neumnost“ na ščit in je ponosen nanjo...

Hrepenel sem že „od svojih mladih nog“ —, da bi gledal kakšnega zaslužnega moža iz obličja v

obličje. Ni se mi posrečilo. To je bila grenka kaplja v kelihu moje mladosti. A sinoči me je obsijala milost božja.

Sedél je torej v kavarni, sredi svojih častilcev. Njegova zunanost, — kako bi se izrazil? — ni bila ravno impozantna. A kaj je na zunanosti ležeče? Pomislimo na Voltaireja, Popeja, Sokrata! Če pregledujete zgodovino, — koliko slavnih karikatur človeškega telesa!... In naposled on ni bil bogvekakšna karikatura. Njegova postava... Ne, oprostite! Ta stvar je kočljiva. Nič bi ne bilo pregrešnega, če bi opisal natanko njegov obraz, njegov nanosnik, njegovo kravato, in vendar bi se zdelo ljudem, da se to ne spodobi. Opazil sem že davno, da je tako, a premišljeval sem brezuspešno, odkod ta dušeslovni fenomen... In naposled je res, da je vsako opisavanje kolikortoliko nepotrebno. Naši slavniki in zaslužni ljudje so si večidel precej podobni. Srečal sem časih človeka, ki je bil sam na sebi precej neznamenit in brezpomemben, a zaslužil sem takoj, da je skoro gotovo nekaj posebnega. Na čelu nosijo pečat vseobčega občudovanja in svoje „latentne sile“.

Pred sabo je imel kozarec vode, a v roki časopis; čital je inserate... Čital je inserate? Čital je inserate! Nekdanj sem čul o nekem slavnem človeku — imé mi ne pride na pamet —, da je listal po slovarju, kadar je hotel zbrati svoje misli ter se

narod tudi vseh zahtev, katere po naravi in državnih zakonih sme in mora staviti do javnih organov in vseh, ki so z njim v neposredni dotiki v jezikovnem pogledu. Tu ne gre samo za uveljavljanje ustavno zajamčene enakopravnosti slovenskega jezika, temuč za sigurnost bistvenega sredstva, s katerim se vršijo funkcije pravosodstva, šolstva, državne in javne uprave sploh. In sigurnost tega sredstva, namreč v Slovincih slovenskega jezika, je moči dobiti le tedaj, ako si zlasti bodoči uradnik obenem s strokovno vedo in v njej sam privzema tudi narodov jezik. Popolnoma nenaravno je, da se mora mladež za časa svojih višjih študij ločiti od svojega materinega jezika, ko ga vender, dovršivši študije, zopet potrebuje prav v ta namen, da plodove svojih študij praktično uporablja. Tem večja nesigurnost v občejanju z narodom pa mora nastati pri tistih, ki se le za silo nauče narodovega jezika in sicer posebej, a ne da bi se seznanjali z njim v vedi sami. Ako se hoče — to je pač sveto pravo našega naroda in pogoj za negovanje najvišjih interesov — da se bode po uradih, v šolah, v javnem življenju sploh pravilno slovenski uradovalo, odnosno poučevalo, sploh pravilno z narodom ravnalo, tedaj treba uvesti slovenska vseučiliška predavanja vsaj za najvažnejše, v praksi upotrebljavane discipline. V ta namen pa treba slovensko akademično mladež koncentrirati s tem, da se zanjo osnuje posebno vseučilišče.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 21. oktobra.

Donese k enakopravnosti Slovanov. Pri kontrolnem shodu v Vinogradih se je oglašil sourednik „Narodnih Listov“, gosp. Vaclav Kloufac mesto s „hier!“ z besedo „zde!“ (tukaj), zato je moral za dva dni v ječo. Tudi medicina Kalik in Janč sta se odzvala z besedo „zde!“ Obsojena sta bila takoj v dvanajst dni v ječo, poostreno z železnimi okovi. V Zabředu (Hohenstadt) sta dobila dva kmetstva fanta iz istega vzroka 24 in 48 ur zapora. Kje smo še od zlate dobe enakopravnosti vseh avstrijskih narodov!

Državni prevrat v Franciji? Italijanska „Stampa Piemontese“ poroča: V Moncalieri-ju je imela bonapartovska družina posvetovanje. Princ Viktor Napoleon, ki je prišel kakor vojvoda Orleanski v Bruselj, je predložil členom svoje rodbine nasvete raznih francoskih generalov. Princesinja Leticija Bonaparte je bila teh prevratnih predlogov sila vesela in navdušena. Toda princ Louis Napoleon, ruski gardni polkovnik, se je izrekel proti prevratu ter se skliceval na javno mnenje v Rusiji. Posvetovanja so trajala več dnij. Prišli so tudi neki Boulangist, neki francoski častnik, polkovnik du Paty de Clam in neki sorodnik bivšega vojnega ministra Cavaignaca. — To senzacionalno poročilo diši precej po izmišlotini!

Afera Dreyfus Dunajskim časopisom se poroča: Vprašanje glede revizije Dreyfusove obsodbe

pripravljaj, da jih izhije v ženjalne perijode. Da, bil je filozof in govornik Burke... Zakaj bi torej naš zaslužni mož ne čital inseratov? Delal je to iz Bog vé kakšnih visokih nagibov in razlogov.

Vsenaokrog je vladala slovesna tišina. Nihče ni hotel vreči, — da se tako izrazim —, vznemirjajočega kamna v globoki tolmun njegovih mislij. A vse oči so bile uprte vanj; vse je molčalo častiljiv molk, kakor bi hotelo poslušati skrivno delovanje njegovih razsvetljenih možganov... Ah da! — mi Slovenci znamo občudovati; to je v našem značaju; na predmetu ni mnogo ležeče, — samo da zadovoljimo svoj blagi nagon. Zdi se mi, da so naši narodoslavci doslej še vse premalo povdarjali to krasno svojstvo naše narodne duše...

Osokolil se je žurnalista Kogej, suh človek z dolgim, ozkim nosom in drobnimi očesi.

„Kako misli Vaše blagorodje o orijentaliskem vprašanju?... Verjemite nam, da bi se Vas ne upali nadlegovati, ko bi ne vedeli, da je Vaše srce prav tako blago, kakor je nezmotljiva Vaša pamet...“

„Orijentalško vprašanje“, — slavni mož se je ločil s svojim levim očesom od inseratov, — orijentalško vprašanje... hm... je jako... hm... jako zamotano...“

In levo oko se je vrnilo k inseratom. Kogej

se reši principijalno te dni, ko predloži poročevalec Bard kasacijskemu dvoru svoje poročilo. Gotovo je, da se odloči najvišji tribunal za revizijo. Negotovo je le še, ali bode vodil kasacijski dvor sam preiskavo, ali jo poveri novemu vojnemu sodišču. V tem tiči največji pomen. Poleg samomora polkovnika Henryja in njegovih priznanih ponarejenih aktov je zlasti velike važnosti bordereau, čegar koncept se je našel v aktih preiskovalnega sodnika Bertula-a in o katerem je sedaj dokazano, da ga je pisal Esterhazy. Ta koncept in izpoved Esterhazyja zadoščata, da se odredi nova preiskava.

Italija. Poslednji ministerski svet se je bavil izključno z državljansko vojno, ki je nastala v Abesiniji. Neguš Menelik pelje veliko armado na upornika Ras Mangašo in ne daleč italijanski meji se vname morda že v kratkem ljuta bitka. Italijanski šovinistični časopisi, ki ne morejo pozabiti strašnega poraza generala Baratierija, dražijo javnost in pozivljajo vlado, naj izrazi sedanje priliko ter raztegne skršene meje svoje afričanske kolonije. Vlada pa se je izrekla proti vsakemu vtikanju in umešavanju. In to je bilo najpametnejše. Budgetni deficit za l. 1897./98. kaže sicer le 1 milijon lir, za l. 1898./99. pa je proračunjen deficit že na 10—15 milijonov lir.

Francosko-angleški konflikt radi Fašode se poostrejuje in že se govori celo v diplomatskih krogih, da bi se mogla iz afere izcimiti vojna. I Francozi i Angleži nočejo izpustiti iz rok Fašode, ki je posebne strategične in trgovinske važnosti za pokrajino ob gorenjem teku Nila. Zakladni kancelar, sir M. Hicks-Beach se je izjavil, da Francija nikakor ne more zahtevati kakih političnih pravic od Fašode. Angleška vlada nima nikakor namena ponižati Francijo, a tudi ne mara, da bi bilo njeno dolgoletno delo v Afriki nakrat izjalovljeno. Afrika je dovelj velika za oba naroda, zato je želeli in upati, da se reši vprašanje prijaznim in mirnim potom. Če pa francoska vlada noče odnehati, potem bodo angleški ministri vedeli, kaj je njihova dolžnost. Bila bi pa velika nesreča, ako bi se več kakor 80letni mir mej Anglijo in Francijo moral umakniti vojni. Toda vojna ni največje zlo, in vlada se ne bo ustrašila ničesar, ker ve, da jo podpira složen narod.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. oktobra.

— (Volilni shod v Kranju) Iz Kranja se nam poroča: Sinočni volilni shod, ki se je vršil v prostorih gostilne P. Mayerja ml., se je jako sijajno obnesel. Dvorana je bila natlačeno polna volilcev, ki so po zelo zanimivi razpravi jednoglasno proglasili g. ravnatelja Ivana Šubica kandidatom za deželnozborski mandat mestne skupine Kranjskojfaloka. Natančneje poročilo sledi.

— (Resnicoljubni „onorevoli“.) Laška stranka se odlikuje po veliki smelosti, katero kaže pri vsaki priliki, katera jej je doslej že mnogo koristila, katera pa je dvorezen meč, kakor se utegneta v kratkem prepričati dva laška poslanca iz Primorske. V seji dne 18. t. m. je „onorevole“ Cambon pro-

se je spogledal s svojimi sosedi in čul se je vzdih iz blaženo kipečih prs.

„Blagorodje, ne srdite se, zaklinjamo Vas, da se Vas predrznemo motiti v drugič... Kakšna je Vaša odločitev in jedino uvaževalna sodba o slovenski literaturi?“

„Slovenska literatura —“ od inseratov se je ločilo desno oko, — „slovenska literatura se jako... hm... jako lepo razvija...“

In desno oko se je vrnilo k inseratom... Vzdih iz blaženo kipečih prs...

„Prepričani smo, blagorodje, da nas smatrate z vso pravico nesramnimi in usiljivimi... toda naše srce je željno učenosti... Kako misli blagorodje o naši politiki?“

„Naša politika... hm...“ levo oko se je dvignilo, — „naša politika...“ levo oko se je povesilo in dvignilo se je desno, — „naša politika... hm...“ — stresel je z glavo, — „naša politika... hm... hm... hm!“ stresel je z glavo še enkrat in to jako energično, pomigal z ustmi ter se utopil v inserate... Molk in vzdih...

To je bila lepa jasna noč ko sem se vračal v hotel... In moje srce je bilo tako mirno, tako lahko, tako blaženo... Oj ti mili slovenski narod, naj ti dá Bog še mnogo, mnogo slavnih in zaslužnih mož v procvit in prospeh naše tako krasno se razvijajoče kulture...

glasil izjavo ministerskega predsednika, da so se v Trstu vršile javne veselice takrat, ko je za cesarico žalovala cela Avstrija, kot „absolutno neresnično“ in dostavil, da je bila tisti dan samo slabo oblikana predstava v cirkusu, sicer pa nobene javne priredbe. „Onorevole“ Cambon se je v svoji smelosti spozabil, da je tajil, oziroma trdil stvari, glede katerih ga je lahko na laž postaviti. Prav lahko se da namreč dokazati, da je dotični dan mestna godba triška svirala na mestnem vrtu, da je bil torej javen koncert in dalje da je bil tisti dan ples v dvorani Mally, kateremu so demonstrantje naredili konec. „Onorevole“ Cambon se je ujel v lastno past in slovenski poslanci bodo gotovo porabili prvo priliko, da to v parlamentu konstatirajo, tako da bo Cambona minilo veselje za tako drzno utajevanje resnice. Prav taka usoda čaka Cambonovega tovariša Verzeznassija. Ta je v seji dne 3. oktobra podal interpelacijo radi protitalijanskih demonstracij na Goriškem. V tej interpelaciji je silno pretiraval vsako malenkost, pa tudi ni bil dosti previden, kajti tudi on se je ujel v svojo past. Mej drugim je trdil, da se je neki duhovnik pred aretovanimi izgrezniki odkril in jih blagoslovil rekoč: „Le idite in pomislite, da je moral tudi Odrašenik Jezus Kristus mnogo trpeti.“ Radi tega sta prišla vikar Slokar in bogoslovac Buda v sodno preiskavo, a sta bila oproščena, ker se je po pričah dognala neresničnost v Verzeznassijevi interpelaciji ponavljanih dolžitev. Torej je tudi Verzeznassi postavljen na laž. Bila bi večna škoda, ako bi se to ne porabilo v parlamentu v dokaz, da so primorski „onorevoli“ navadni — lažnjivci.

— (Osobna vest) Gospod Hinko Rebolj, prometni uradnik v Ribnici, pride na dolensko postajo v Ljubljano.

— (Slovensko gledališče.) Dasi ni potrebno, opozarjamo vender le še jedenkrat ljubljansko občinstvo na nocojšnje gostovanje gospe Zofije Borštnikove v slavni Sardoujevi drami „Fedora“.

— (Mestna hranilnica.) Kakor se je v poročilu o seji občinskega sveta ljubljanskega z dne 5. t. m. že omenjalo, vršile so se takrat mej drugim tudi volitve novih odbornikov v upravni svet naše mestne hranilnice. Izmed dosedanjih odbornikov so bili zopet voljeni ti-le gospodje: Borštnar Vincenc, Gogola Ivan, Goričnik Fran, Klein Anton, Kollmann Fran, Lenče Josip, Mally Fran, Petričič Vaso, Rohrmann Viktor, Svetek Anton, Trček Fran, Trtnik Fran, Urbanc Feliks, Velkavrh Ivan in Zabukovec Jakob. Na novo pa so prišli v odborništvo sledeči gospodje: dr. Hudnik Matija, Malenšek Martin, Pavlin Fran, Polec Julij in dr. Požar Lovro. Dne 19. t. m. sešli so se izvoljeni odborniki k svojem prvem zborovanju, kjer se je pred vsem imela vršiti volitev predsednika, podpredsednika ter hranilničnega ravnateljstva. Prejšnji predsednik, veletrgo Vaso Petričič, odstopi predsedstvo najstarejšemu odborniku, c. kr. računskemu nadsvetniku v p. Jakobu Zabukovcu, kateri da besedo g. Iv. Velkavru. Odbornik Velkavrh predlaga, naj se z ozirom na mnoge zasluge ter veliko skrb, katero je dosedanj gospod predsednik Vaso Petričič vsikdar imel za našo mestno hranilnico, zlasti pa še z ozirom na priznano njegovo deloljubnost, strokovnjaško izobrazbo ter vsestransko izvedenost v denarnih zadevah, zopet izvoli predsednikom. Predlog obvelja soglasno mej navdušenim pritrdjevanjem vseh navzočih odbornikov. Novoizvoljeni predsednik prevzema zopet predsedstvo, se zahvali v iskrenih besedah na izkaznem zaupanju, pozdravi vse novoustopivše člene ter obljubi i v prihodnje z isto in še z večjo verno in požrtvovalnostjo truditi se za prospeh mestne hranilnice, kakor je deloval sedaj. Pozivlje pa tudi navzoče gospode, naj ga blagovolijo v tem nesebičnem in odgovornem delovanju po možnosti podpirati, osobito z rednim in točnim prihajanjem k sejam. Ko se še po njegovem predlogu sklene, da se odstopi vseh odbornikom: gg. Bayerju, dr. Majaronu, Perdanu in Ravniharju izreče pismena zahvala na njihovem požrtvovalnem delovanju, se soglasno izvoli podpredsednikom c. kr. notar ter predsednik notarske zbornice, g. Ivan Gogola. V ravnateljstvo se po nasvetu Jakoba Zabukovca istotako soglasno izvolijo vsi prejšnji ravnatelji, namreč poleg predsednika in podpredsednika še gg. Klein, Lenče, Mally, Svetek in Urbanc. Imena izvoljenih gospodov nam daje o poročstvo, da ostane uprava tega prav čvrsto se razvijajočega slovenskega denarnega zavoda tudi znaprej v jako spretnih ter povsem zanesljivih rokah. — Pred nedavnim časom je strokovni list „Oesterr. ung. Sparcassen Zeitung“ priušel temeljito oceno o zadnjem računskem zaključku naše mestne hranilnice ter se prav laskavo izrazil o njeni uzorni upravi, pravilnem poslovanju ter umni naložbi nji v upravo izročenih glavnih. Iz objavljenih mesečnih izkazov o letošnjem denarnem prometu tega zavoda je opazovati nenavadno velik napredek glede naraščanja ulog. Koncem lanskega leta izkazala je mestna hra-

milnica še ne prav 5 milijonov goldinarjev ulog, a sedaj jih ima še precej čez 6 milijonov. Skupni letošnji denarni promet pa znaša danes že skoro 13 milijonov goldinarjev. To dejstvo nam pač dovolj jasno svedoči, da ginejo predsodki, katere je občinstvo prej imelo napram mestni hranilnici ljubljanski, ipd da se s čim dalje večjim zaupanjem poslužuje tega domačega denarnega zavoda. Prepričani smo, da bode pod spretnim vodstvom novega upravnega odbora, naša hranilnica prav krepko napredovala in gotovo vsaj tako uspevala, kakor je prošla leta.

— (Vinarji.) Na vprašanje v št. 240 „Slov. Naroda“ glede menjave vinarjev pri tukajšnji cesarski blagajnici nam stavljeno, damo v nadaljnje postopanje naslednje pojasnilo: Kakor čitamo v splošni naredbi finančnega ministertstva iz l. 1893, in sicer v § 20. mora se pri vseh cesarskih blagajnicah, ki so ob enem menjevalne blagajnice — v Ljubljani je to c. kr. deželni plačilni urad — k. k. Landeszahlamt — kronski drobiž, to so krone in pa drobiž po 20 vin., 10 vin., 2 vin. in 1 vin. od vsacega in v vsakem znesku od stranke sprejeti in zamenjati. Jasno je torej, da je tukajšnja ces. blagajnica postavno zavezana, da mora tudi vinarje v zameno sprejemati, kolikor in v kateremkoli znesku jih kdo prinese, naj že prinese dva, sto ali pa več; v vsa kem številu. Ako družih naredb ni, potem je veljavno jedino le to in drugzega nič. Kdor strankam nasproti drugače postopa, dela le na svojo pest, svojevoljno, naj si že bo iz komoditete, nevednosti ali pa nagajivosti.

— (Slovensko zidarsko in tesarsko društvo.) Poroča se nam: Za zborovo petje v tem društvu se sprejemajo novi člani vsak ponedeljek, sredo in v petek od pol 7.—8. ure zvečer, v nedeljo od 8.—10. ure zjutraj v društvenih prostorih (v Kolizeji.) Pristopnina 50 kr. je plačati samo jedenkrat.

— (Moški zbor „Glasbene Matice“) ima v soboto, 22. t. m., zvečer ob 8. uri skušnjo.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljavi.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 9. do 15. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 17 (= 25.24 ‰) mrtvorojenca 2, umrlih 17 (= 25.24 ‰), mej njimi je umrl za vrta 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi je bilo tujcev 5 (= 29.4 ‰), iz zavodov 9 (= 52.9 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 4, za vratico 2 osebi.

— (Potrjen zakon.) Cesar je potrdil v dež. zboru kranjskem sprejeti zakon, s katerim se v loškem cestnem okraju preloži loško-idrijska cesta proti Podgorji.

— (Predrzen tat) se klati na Posavju. Predsinočnem je na Ježici vlomil pri Fr. Presetniku, kjer je ukradel 9 gld. in nekaj drobiža ter jedno uro, vlomil je potem pri Janezu Dečmanu, kjer so ga prepoznali, pri Jakobu Vranu je ukradl 2 hlebca kruha in klobuk ter prazno denarnico, dočim ni našel v isti shrambi spravljeneh 200 gld., ter naposled pri Mariji Presetnik, kjer so ga pa tudi prepoznali. Minolo noč je tat v Mali vasi pri Jož. Skrletu ukradel teleta. Tat je predsinočnem pri Prsetniku pozabil svoj klobuk, pa seveda ni šel ponj, ampak pri Vranu ukradel družega.

— (Iz Predgrada pri Črnomlju) se nam piše 18. t. m.: Tukaj se je ustanovilo tamburaško društvo „Zarja“, katerega pravila je deželna vlada te dni potrdila. V naši dolini je to četrto društvo; imamo namreč ta le društva: gasilno društvo in veteransko društvo v Predgradu, gasilno društvo v Starem trgu ter sedaj novo društvo „Zarja“. Da se je naše društveno življenje tako razvilo, zahvaliti se imamo posebno g. nadučitelju Ivanu Zupanu in iskrenemu rodoljubu Petru Majerle-tu. Naš g. nadučitelj „zanje“ za ves svoj trud veliko nehvaležnost. Pa o tem drugi pot. Tamburaško društvo si je izvolilo svojim načelnikom g. Petra Majerle-ta, mesarja in posestnika ter načelnika „Prve požarne brambe za Poljansko dolino“. Podnačelnik je gosp. Rudolf Nikolič; tajnik g. nadučitelj Ivan Zupanec v Starem trgu; blagajnik g. Ivan Weiss, knežev uradnik in načelnik veteranskega društva; arhivar g. Miha Majerle. Izvršujočih udov je 12, podpornih pa 18. — Tamburaši so prvič javno nastopili dne 18. avgusta na rojstveni dan presvetlega cesarja, ko se je vršila cesarska slavnost. Tamburaši vilo napredujejo pod vodstvom svojega kapelnika gosp. Rud. Nikoliča. Otvoritvena slavnost se je radi žalostnega dogodka v cesarski rodovini prenesla na dan 2. decembra. — Gosp. kapelnik nam je porok, da smemo pričakovati posebnega glasbenega užitka. Novemu društvu pa kličemo: Razvijaj se krepko ter vspodbudi tudi ostala naša društva s svojimi tamburicami k novemu, uspešnemu delovanju!

— (Vipava preplavljena.) Prijazna Vipava je zopet pod vodo in se je voda vlila v nekatere nižje ležeče hiše. Tudi državna cesta je preplavljena. Ponekod stoji voda do 1/2 metra visoko.

— (Brez rok in brez nog.) V Zibiki pri Šmarju na Štajerskem je neka žena povila sicer čvrsto in zdravo dete, katero pa nima ne rok niti nog.

— (Iz učiteljskih krogov Goriške) se nam piše: Tovariš iz Istre je objavil v „Edinosti“ dopis, s katerim pozivlje učiteljsko Istre in Goriškega, da bi si z deputacijo do cesarja in

ministertva poskusilo pomagati iz bednega stanja. Utemeljuje svoj predlog, je prišel do sklepa, da učiteljsko v teh deželah nima upanja do izboljšanja svojega bednega stanja po redni poti — vsaj v bližnji bodočnosti ne. V Istri, kakor na Goriškem, so razmere take, da ne kaže, da bi bila deželna zborna kmalu vstanu izboljšati naše gmotno stanje, — bodisi da nimata niti volje, niti močností. Zatrjuje se namreč, da so slovenski poslanci za izboljšanje, a njih položaj je tak, da ne morejo sami izboljšanja izvršiti. Pesimisti pa niti ne vernejo v taka zatrevanja. Ker je istreki dopisnik zadel nekako tudi ob slovensko-hrvatske poslance Istre in ob slovenske poslance Goriške, kateri niso doslej učiteljsko pomagali do potrebnega izboljšanja žalostnih razmer, ugovarjala je „Edinost“ in za njo tudi „Soča“ dopisu, kolikor zadeva slovenske poslance. Gospod dopisnik iz Istre je zadel — v črno. Na poziv „Soče“, ki je prosila pojavov glede nasprotstva do poslancev, oglašil se je neki dopisnik v „Soči“, kateri se zaletava v one kolege, ki bi bili nasprotni slov. poslancem ter jim očita, da jim je beda zatemnila obzorje. Žalostno je zares, ako premore dežela učitelja, ki bi zamogel priti do takega sklepa, kakor je prišel dopisnik „Soče“. Faktum je, da so učiteljske razmere na Goriškem in v Istri take, kakoršne bi ne smele biti, take, kakoršne niso nikjer drugod v Avstriji. Naj si bode na njih kriv kdor koli, take so in je dovolj. Prežalostno je, ako je mej učiteljsvom tudi takih zasleplencev, ki sami sabi ne želé dobrega. No, potem nam ni pomagati; kdor je s takim stanjem zadovoljen, temu ni pomagati. Kdor si sam noče pomagati, temu tudi bogovi ne pomorejo. „Edinost“ pa je prinesla tudi dopis z Goriškega, kjer se slikajo razmere tako, kakoršne so v resnici. Slovensko učiteljsvo ni nasprotno slovenskim poslancem kot takim, ampak ono je nasprotno takim bednim razmeram, v kakoršnih mora živeti učiteljsvo. Učiteljsvo nima upanja, da bi se za mogle razmere rednim putem izboljšati, zato se oprijemlje vsake druge, izvanredne poti. Že doslej ni bilo učiteljsvo v teh deželah bolje plačano, kakor uradni sluga; a kmalu bode na slabšem kakor vsak uradni sluga vsakega državnega urada. Ako velja za koga, veljal bo za nas: kdor zaničuje se sam... „Edinost“ pa je končno objavila dopis, ki hudo napada istrskega dopisnika. Le tako naprej, no, potem pa bode vsak kmetič prepričan, da učitelj niti 400 gld. plače ne zasluži in niti teh ni vreden! — Žalostne učiteljske razmere na Goriškem in v Istri se kažejo zdaj še v žalostnejši luči. Bog pomagaj! Reva je pač reva. Ne kaže drugzega, kakor molče prenašati gorje ter mirno pričakovati boljših časov, katerih skoro gotovo ne dočaka večina sedaj živečih učiteljev. Čudne razmere so učiteljske razmere na Primorskem. Kaže se v javnosti, da je le manjšina za to, da bi se kaj izdatnega storilo v dosegu primernega izboljšanja. Večina pa, da je pripravljen voljno trpeti v blaženem zaupanju v slovenske poslance, kateri pomagati ne morejo, če tudi bi bili v stanu pomagati, kakor v resnici niso. Tem čudnim razmeram mej učiteljsvom je pač kriva pomanjkljiva organizacija učiteljsva. Ne Istra in ne Goriška nima deželnega učiteljskega društva; kajše, da bi imeli obe deželi skupno društvo. Tako daleč še nismo in tudi težko da pridemo. Nasprotna dopisnika v „Soči“ in „Edinosti“ niti ne omenjata glavnega namena prvega dopisa t. j. poziva za deputacijo na Dunaj. Stali že v principu proti takemu koraku, dasi mu ni mogoče ugovarjati, kajti naše razmere so pač take, da le jedino po ti poti bi se dalo morda kaj doseči. Pot in način poti se nam vidi pravi in potreben. Ako pa ga pokoplje sistem na Primorskem, potem je treba storiti korak dalje. Gospod tovariš iz Istre naj izvoli, ker je že začel in prvi sprožil to misel, ki ni prazna, sklicati potom javnosti nekak shod učiteljsva Istre in Goriškega v kratkem času v Trst, kjer si bomo iz lica v lice povedali, kaj nam je storiti. Na tem shodu bi se tudi položil temelj bodočemu učiteljskemu društvu za Istro in Goriško. Gospod tovariš, na delo! Prvi četrti tek novembra naj bode shod. Ako nas bode tudi malo, a začetek bode vendar le. Napadov pa ne bojmo se; kdor nič nima, tudi nič izgubiti ne more. Hujše kakor se nam godi, se tudi goditi ne more. Torej naš svidenje v Trstu!

— (Brzjavni in telefonski promet meseca septembra 1898.) Na c. kr. brzjavnih postajah tržaškega poštnege ravnateljstva bilo je meseca septembra 1898, in sicer na Primorskem oddanih 52.990, došlih 59.974, tranzitujočih 162.217, skupaj 275.181 brzjavk, od teh jih odpada na Trst sam oddanih 35.491, došlih 41.347, tranzitujočih 148.801, skupaj 225.639 brzjavk; na Kranjskem oddanih 9566, došlih 11.093, tranzitujočih 19.185, skupaj 39.844 brzjavk. Telefonski promet. a) V interurbanem telefonskem prometu bilo je v isti dobi v Trstu 1956, v Opatiji 383, v Pulju 96 in v Ljubljani 300 pogovorov. b) V lokalnem prometu govorilo se je v Trstu 250.000krat, v Pulju 5769krat, v Gorici 4500krat, v Opatiji 1696krat in v Ljubljani 9569krat.

* (Anarhisti proti nemškemu cesarju.) Zarota proti življenju Viljema II. je imela postav-

ljene svoje člene na raznih krajih. „Daily Chronicle“ javlja, da je zasledila italijanska policija sledove te zarote tudi v Trstu in na Reki. Anarhisti so hoteli umoriti cesarja v Benetkah. Ker pa je bil napad vsled prepazne policije ondi nemogoč, so sklenili umoriti Viljema v Kairu. A ondaj so dobili glavne zarotnike. Bombe iz Kaira je hotel prepeljati v Jafu neki natak anarhist.

* (Nevarni ljudje.) Ljudski učitelj Elija je — kakor se poroča iz Črnovic — na letošnjih vajah kot rezervnik nabiral podatke o surovem, neusmiljenem postopanju nekaterih častnikov z vojniki. Vojaško sodišče je obsodilo zaradi tega Elijosa na šesttedensko ječo. Nevarni ljudje, ti gospodje v Črnovicah!

Darila:

Banka „Slavija“ podarila je dijaškemu podpornemu društvu „Radogoj“ 150 gld. in odboru za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik 50 gld.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 21. oktobra. Z vseh stranij se potrjuje, da bo zasedanje poslanske zbornice samo še malo časa trajalo. Nemci sicer trdijo, da ne delajo obstrukcije, ali če se pomisli, da zboruje parlament že od 26. septembra, in da doslej še absolutno ničesar storil ni, če se pomisli, kako zavlačuje opozicija razpravo v nagodbenem odseku, kjer opozicija mlati prazno slamo, samo da se ne more začeti meritorno posvetovanje, in če se končno uvažujejo priprave opozicije, da tudi posvetovanja v pododsekih zadrži, potem je evidentno, da je opozicija samo premenila zunanje lice svoje taktike, v bistvu pa da tira slej kakor prej obstrukcijo. Tako stvari ne morejo iti dalje in ker je očitno, da hoče opozicija s svojo obstrukcijo preprečiti sploh parlamentarno rešitev nagodbe, zato v interesu celokupnosti monarhije ne preostane vladi druga pot, kakor da naredi zasedanju konec in uveljavi nagodbo na tisti način, na kateri se je že pred več tedni dogovorila z ogersko vlado.

Dunaj 21. oktobra. „Slovanska krščanska narodna zveza“ ima jutri sejo v kateri se končno odloči njeno razmerje k vladi. Klub italijanskih poslancev je navzlic zvezi z nemškoliberalnimi veleposestniki dal glasove vladi na razpolaganje za nagodbo.

Dunaj 21. oktobra. V nagodbenem odseku je prišlo do majhnega konflikta mej Bilinskim in nemškimi opozicijonalcji. Na željo opozicije je Bilinski privolil, da jutri ne bo seje. Nemški listi so radi tega večino napadali, na kar je Bilinski danes izjavil, da jutri le v tem slučaju ne bo seje, ako se v listih razglasi, da je na željo opozicije ne bo. Gross je temu pritrdil. Danes dopoldne sta govorila Schweiger in Lorber, popoldne bodeta govorila Kaiser in Lecher. Izmej Čehov bo govoril samo Kaftan, drugi oglašeni češki poslanci so se odpovedali besedi, a vzlic temu pride še pri generalni debati na vrsto 13 govornikov.

Dunaj 21. oktobra. Cesar je prišel davi sem in je sprejel grofa Goluchowskega. Popoldne pride semkaj ruski minister grof Muravjev, katerega bo cesar še danes sprejel. Goluchowski priredi Muravjevu na čast diné. Ruski poslanik Kapnist je prišel povodom prihoda Muravjeva sem.

Dunaj 21. oktobra. Cesar pojde na spomlad za dlje časa v Opatijo, kjer je zanj že najeta „Villa Mandrio“.

Dunaj 21. oktobra. Državno sodišče je danes izreklo važno sodbo. Obč. svet v Ustju ob Labi (Aussig) je bil sklenil nekak bojkot čeških poslov in obrtnikov. Politična oblast je ta sklep inhibirala. Obč. svet se je pritožil, in drž. sodišče je spoznalo, česar obč. svet pač ni pričakoval, da je namreč obč. svet z inhibiranim sklepom storil dejanje, katero je v smislu § 302 kaz. zak. kaznovati.

Dunaj 21. oktobra. Nevarnost, da se kuga razširi, je postala večja. Strežnica za kugo umrlega Barischa, V. Peschka, je opasno obolela in zdravniki sočijo, da je izgubljena. Tudi zdravnik dr. Müller, ki se je bavil s preiskovanjem kuge, je obolel in so se pojavili sumljivi simptomi.

Pariz 21. oktobra. „Radical“ dementuje vest, da hoče Brisson odstopiti in da postane Bourgeois ministerski predsednik.

100.000 kron, 25.000 kron in 10.000 kron
so glavni dobitek velikega jubilejnega razstavnega srečanja. Opozorjamo častite bralce na to, da se te dobiteke izplačuje tudi v gotovini z 20% odbitka. Zrebanje bo dne 22. oktobra 1898.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne poge, lišaje in mozolčke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—34)

— Jediná zaloga —

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Tomšiča zemljišča v Knežaku, cenjena 340 gld., dne 24. oktobra v Ilirski Bistrici.

Hiša št. 146 v Strelških ulicah v Ljubljani, vrt in travniki, cenjeni 13.999 gld. 757 gld. 44 kr. in 500 gld. 10 kr., dne 24. oktobra v Ljubljani.

Posedstvo vlož. šte. 41 in 42 kat. obd. Ukrog, cenjeno 1240 gld. in 53 gld. dne 25. oktobra v Litiji.

Posedstvo vlož. šte. 170 in 344 kat. obd. Iskavas in št. 1004 in 1005 k. o. Trnovsko predmestje v Ljubljani, cenjeno 1485 gld. in 221 gld. dne 25. oktobra v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
20.	9. zvečer	730,7	12,3	sl. jug	oblačno	
21.	7. jutraj	735,1	9,1	sl. svzh.	pol obl.	5,2
	2. popol.	735,2	14,5	sl. jug	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 13,4°, sa 37° nad normalom.

Dunajska borza

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	195	50	—
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	20	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	50	—
Ljubljanske srečke	22	50	—
Budolfove srečke po 10 gld.	25	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	199	40	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	522	—	—
Papirnat rubelj	1	27 1/2	—

Cene

trboveljski premog:

ako se naroči:

(164—2)

50 klgr.	56 kr.
500 " skupaj	54 " 50 klgr.
1000 " " "	52 " 50 "

Prodaja se v plombovanih vrečah.
Voz premoga s kolodvora na mlinici tehtan
à 50 klgr. po 50 kr. in plača za vago.

V večjem mestu na Gorenjskem odda se z
novim letom v najem

kovačnica

na jako živahnem prostoru, v kateri se je izvrševal
ta obrt že več kot 50 let. Kovačnica je brez oprave.
Ponudbe naj se pošljejo pod „kovačnica“ na
upravnštvo „Slov. Naroda“.

(1647—1)

Trgovski učenec

ki je dovršil ljudsko šolo in vsaj 2 razreda realke
ali gimnazije, vzprejme se takoj. — Kje? pove iz
prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (1648—1)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Pregra čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastoin,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Paris;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipako, Dunaj
via Amstetten. — Pregra v Novo mesto iz v Ko-
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v
Ljubljano j. k. Pregra iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipakega
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseea,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plazja, Budejovic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja,
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubna,
Beljaka, Celovca, Pontabla. — Pregra iz Novega mesta in
Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljub-
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. jut-
raj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044)

VIZITNICE Národní Tiskarna.

priporočila

Za
gospode,
dame in otroke
so po zimi
gumijevi galosi
neobhodno potrebni.
Najboljše delo.
Najmanjše cene. (1632—2)

Karol Recknagel
Mestni trg št. 24.

**Jutri
žrebanje!**

1. glavni dobitok	100.000
2. glavni dobitok	25.000
3. glavni dobitok	10.000

(1552-12) V gotovini 20 odstotkov odbitka.

Dunajske srečke à 50 kr. priporočila J. C. Mayer v Ljubljani.

Novosti
v damskih, dekliških in
otroških
izlobovilih
v največji izbi
pri

Karol Recknagel-nu

Mestni trg št. 3 in 24. (1623—2)

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak
dan, obresti 4 1/2% polumesečno ali 4% od
dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se raču-
najo obresti od dneva vložitve do dneva
vzdige za zdaj po 3 1/2%.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po 5 1/2%
in po 5%, brez vsakih stroškov ali prispevkov.

Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni
ali po pošti. (1565—8)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le
z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev
po 100 gld. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

10% ceneje kakor drugod.

Zimsko blago je že došlo ter se dobiva po kolikor mogoče nizkih cenah
samo v naši trgovini

Maksa Armica

Sv. Petra cesta št. 2.

Zimske srajce za turiste. — Jopiči za dame in gospode.
Aubice, čepice, jopice, vse iz volne za otroke.
Fine bele in rdeče vrhne jopice iz volne za otroke.
Nogovnice za gospode od 22, 25, 35 do 80 kr.
Nogovnice za dame in otroke od 24, 30, 35, 45 kr. do 1 gld.
Fine rokavice za dame in otroke v škotskih barvah od 25, 35, 45 do 75 kr.
Fine rokavice za gospode od 45, 65, 70, 80 kr. do 1 gld. 20 kr.
Glače rokavice za gospode iz dobrega usnja podložene po 1 gld. 25 kr.
Sali za dame (Shawl) za zimo od 65 kr. vseh cen do 7 gld.
Copatke za dom za dame, gospode in otroke.
Pristne ruske galoše za dame, gospode in otroke.

Dobijo se pa tudi sledeče stvari po jako nizkih cenah.
Zavratnice dolge barvane od 16, 30, 35, 45, 50, 75 kr. do 1 gld. 50 kr., črne
od 28 do 75 kr., fine kratke barvane od 20, 30, 35, 38 do 75 kr.
Zavratnice kratke črne za stoječi ovratnik od 22, 30, 45 do 80 kr., za
ležeči ovratnik od 15, 18, 20, 25 do 50 kr.
Zavratnice barvane in črne za nove stoječe-ležeče ovratnike od 45 do 70 kr.
Samopletke samozaveznice, od 22, 35, 48, 60, 70, 80 kr. do 1 gld., za
kratke ovratnike vezati od 80 kr. do 1 gld., samozaveznice (Lavalieres)
od 35, 45, 55, 60, 75 do 85 kr.
Zavratnice za dame najnovejše in fine od 45 do 65 kr.
Najelegantnejše fašone ovratnikov za gospode in ovratnikov za dame.
Najelegantnejše fašone manšetrov za gospode.
Elegantne fine srajce, bele ali barvane s svilnatimi prsi.
Predsrajčniki, beli in barvani vseh vrst. — Gumbe za srajce in manšete.
Životniki in moderci raznovrstnih cen in najboljših krov.
Predpasniki barvani in črni za dame in otroke.
Posamentarijske kitice, zavijavke in garniture, fina švicarska vezanina od
10 do 70 kr., v kosu izdatno ceneje. (1610—2)